

erkjende, men jeg har kun ønsket her at fremsætte min Mening om det Uheldige i det Sprog, Regeringen anvender i sine offentlige Dokumenter.

Ingerslev: Jeg ønskede at gjøre nogle Bemærkninger angaaende enkelte Punkter paa Finantsloven. Forinden jeg gaar over til det mere Specielle, skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle enkelte Ytringer, som ere foranledigede ved de Udtalelser, vi hørte igaar fra de to ærede Medlemmer, der vistnok tør betragtes som Ordførere for de Herrer, som staa paa den anden Side her i Salen. Efter det Indtryk, jeg fik af begge de Herrer's Udtalelser, gif de i en noget fredeligere Retning, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) maaske mere specielt, men det forekommer mig dog heller ikke, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) just stillede sig krigerisk. Derimod faldt de Herrer's Tanke ganske sammen deri, at de troede, at vi leve i en Stagnations-Periode, og de spaaede os ikke Andet end lutter Guldhed, idetmindste for denne Samling. Deri vare de aldeles enige. Jeg skal sige dertil, at jeg sætter Pris paa, at dette udtales ganske ligefremt og aabent, og det tror jeg, at særlig de, som staa imod de Herrer, bør sætte Pris paa. Jeg sætter ogsaa Pris derpaa paa Grund af det Forhold, hvori vi alle staa til vore Vælgere. Det er nemlig saa overmaade hyppigt, naar vi komme sammen med Vælgerne, selv med de ærede Medlemmers Vælgere — thi med dem komme vi dog ogsaa af og til sammen —, at vi høre af dem, at det er os, der have hele Skylden, at vi ville ikke Reformere, og ikke det Ene og det Andet. Vi faae hele Skylden. (Berg: Ja!) Ja, ganske vist, det ærede Medlem holder naturligtvis med Vælgerne, det kunde man vente af ham. Men nu fortæller det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds os her, at det er ham og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og deres Venner, der ikke ville; de ville, at Alt skal visne, og herefter vil jeg derfor indskrænke mig ganske simpelt til at oplæse de Herrer's Ytringer og sige: Der kunne De se, de Herrer ville ikke (Afbrudelse). Ja, det kan godt være, at de ikke tro det, eller at de idetmindste lade, som om de ikke tro det; men de Herrer vide meget godt, at det, jeg siger, er sandt. Altsaa, jeg takker de Herrer for deres aabne Udtalelse i den Retning. Det forekommer mig, at vi ere vel tjente med, at saadanne Udtalelser komme frem. Det gjør mig ondt for dem, der ere blevne stufede ved den Overenskomst, der

blev sluttet i Foraaret. Jeg blev ikke stufet. Ja, vi hørte jo fra mange Sider, baade fra den ene og fra den anden, at nu skulde det begynde med Herlighederne; nu havde vi en Fremtid for os (Modsigelse). Ja, der var ikke saa faa, der troede det; jeg har nu mine Underretninger. Men det blev til Stufelse, og efter min Mening kunde det ikke blive til Andet. Thi vel blev der sluttet en Overenskomst i Dieblisset; men jeg kunde ikke se, at at der blev sluttet noget politisk Forlig, der havde virkelig politisk Karakter, og dette blev bekræftet i højeste Grad, da Sagen kom her ind i Salen. Vel var der Medlemmer fra min Side, der tilligemed Medlemmer fra den anden Side havde underskrevet den sælles Betænkning; men da man her i Salen skulde omtale denne og udtale sig nærmere, og de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) fik Ordet, faldt deres Ytringer ikke sammen, men fjernede sig væsentlig fra hinanden. De passede til hinanden som en knyttet Næve til et blaat Die. Det var Frugten af den dieblisselige Sammenlutning, at der kom en sælles Afstemning tilfede; men der var ingen Grund til at vente store politiske Følger af den. Som Forholdene var heri Salen, hvor ogsaa et tredie Medlem holdt en ikke meget trostelig Tale til sine Meningsfæller, var Stillingen den, at ogsaa vi sagde: Ja, det er godt nok, at de Herrer tro, at der vil komme en bedre Tilstand, vi skulle ikke modsætte os Forliget, men kunne ikke bevæge os til positivt at deltage i, at det kommer istand. Det var den Stilling, jeg og flere indtog, og jeg tror, at der var god Mening i at indtage en saadan Stilling. Meningen var vist overmaade god. (Afbrudelse af Berg.) Det ærede Medlem veed godt, at vi altid forudsætte, at der er god Villie. Det gjør jeg ogsaa. Gjorde vi ikke det, saa kunde vi ikke forhandle. Altsaa, et saadant positivt Forlig tror jeg ikke blev sluttet, selv om der kom en Overenskomst tilfede. Jeg tør ikke benegte, at det mulig kan være Indledningen til en anden Opfattelse og Behandling af Finantsloven, og hvis det var det, vil jeg sige, at saa havde den Overenskomst sin Betydning og vilde faae sin Betydning for os alle. Hvis det var en saadan Indledning, vil det være meget kjærkomment for dem, der tænke som jeg; thi vi have jo altid ønsket, at Overslaget over Indtægterne og Udgifterne skulde behandles saaledes, at man derved kun tog Hensyn til, hvad Statens Larv kræver, at det daglige Brød til Statens Husboldning blev bevilget; vi have aldrig ønsket andre Spørgsmaal indblandede. Der ligger jo